

Sygn. akt IV Cz 222/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Andrzej Jastrzębski (spr.)

Sędziowie SO: Mariola Watemborska, del. SSR Beata Kopania

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2013 r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Skarbu Państwa Komendanta Wojewódzkiego Policji w G.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. (dawniej (...) S.A. w W.)

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 12 grudnia 2012r., sygn. akt IX C 528/12

postanawia:

1.zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od powoda Skarbu Państwa Komendanta Wojewódzkiego Policji w G. na rzecz pozwanego Towarzystwu (...) S.A. w W. (dawniej (...) S.A. w W.) kwotę 1217 zł (jeden tysiąc siedemnaście) tytułem zwrotu kosztów postępowania,

2.zasądzić od powoda Skarbu Państwa Komendanta Wojewódzkiego Policji w G. na rzecz pozwanego Towarzystwu (...) S.A. w W. (dawniej (...) S.A. w W.) kwotę 330 zł (trzysta trzydzieści) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt IV Cz 222/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku odstąpił na zasadzie art. 102 kpc od obciążania powoda kosztami postępowania w sprawie, uznając, że w realiach rozpoznawanej sprawy, obciążenie powoda kosztami procesu wobec niesprecyzowania przez powoda oznaczenia strony pozwanej (co czyniło zasadnym odrzucenie pozwu) zawierałoby elementy społecznie nieuzasadnionego pokrzywdzenia, naruszające poczucie sprawiedliwości.

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego wywiódł pozwany, który zarzucając naruszenie art. 102 kpc, podniósł, że nie zachodzi w sprawie szczególnie uzasadniony przypadek usprawiedliwiający nieobciążanie powoda kosztami procesu, zważywszy na reprezentację powoda przez zawodowego pełnomocnika.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Przepisy kodeksu postępowania cywilnego statuują zasadę, że wynik procesu z reguły decyduje o obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi. Jednocześnie jednak ustawodawca przyznaje sądom pewną swobodę w zasadzaniu zwrotu kosztów procesu, gdy stosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik sporu (art. 98 kpc) sprzeciwiają się względy słuszności, zawarte w treści art. 102 kpc. Ta ostatnia zasada, będąca wyjątkiem stanowiącym wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu, nie podlega wykładni rozszerzającej. Podzielić należy w tym miejscu wyrażony w orzecznictwie pogląd, zgodnie z którym ustawodawca pozostawił swobodnej ocenie sądu stwierdzenie, czy w okolicznościach konkretnej sprawy zachodzą „wypadki szczególnie uzasadnione”, a sposób korzystania z art. 102 kpc jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i to do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępianie od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór. Kwestia „szczególnie uzasadnionych wypadków” jest ocenna, albowiem omawiany przepis nie konkretyzuje pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, a komentatorzy do kpc wskazują, że do kręgu okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek z art. 102 kpc należą zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i sytuacji życiowej strony. Okoliczności te powinny być ocenione przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (patrz: T. Ereciński i inni, Komentarz do kpc, t. I, str. 245, Wyd. Prawnicze, W-wa 2001). W orzecznictwie Sądu Najwyższego do kręgu tych okoliczności zalicza się charakter żądania poddanego rozstrzygnięciu sądu, np. nieuwzględnienie roszczenia ze stosunku pracy z powodu prekluzji (orz. SN z 5.12. 1067, III PRN 78/67, OSN 1968, Nr 11, poz. 185), wygórowane żądania o zadośćuczynienie, którego określenie zależy od oceny sądu, a powodowie są subiektywnie przekonani o jego zasadności, wyjątkowo ciężką sytuację strony przegrywającej (orz. SN z 17.11.1972r., I PR 423/72, OSN 1973, Nr 7-8, poz. 138), oddalenie roszczeń powoda na podstawie art. 5 kc. W gestii zatem sądu stosującego ten przepis pozostaje ocena co do jego zastosowania.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy, jak również biorąc pod uwagę powołane przez pozwanego w zażaleniu okoliczności, Sąd Okręgowy uznał, że nie ma racji Sąd I instancji, który znalazł podstawy do zastosowania w niniejszej sprawie przepisu art. 102 kpc. W ocenie Sąd II instancji, który w całości podziela zażaleniową argumentację strony powodowej, nie zachodzą w sprawie szczególne okoliczności, o których mowa powyżej, a pozwalające na nie obciążanie pozwanych kosztami postępowania sądowego. Trudno bowiem uznać, że wypadkiem „szczególnie uzasadnionym”, jest brak należytej staranności powoda reprezentowanego przez profesjonalnego pełnomocnika w poprawnym określeniu pozwanego.

W tej sytuacji nie sposób jest wnosić, by w sprawie istniały podstawy do nieobciążania powoda kosztami przegranej przez nich postępowania sądowego obejmujących zwrot kosztów zastępstwa procesowego pozwanego w wysokości 1217 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł o zmianie zaskarżonego postanowienia w sposób wskazany w sentencji, czyniąc to na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na mocy art. 98 i 108 kpc w związku z § 13 pkt 2 ust1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie... w pkt 2 sentencji postanowienia.